

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1400. usque ad annum 1415 - Unacum Dissertatione
Præliminari Ad Historiam Sæculi XV.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 90118286

§. 56. Gregorius XII. Ariminum profugus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66281](#)

Sæcul. XV. scimus. Datum Neapolis anno MCCCCXII.
A.C. 1412. die XVI. Octobris.

§. LVI.

Gregorius Papa Ariminum profugus.

Ignorabat ab initio Gregorius paetas con-
cordiae leges, imo Ladislaus, cum hæc
consilia animo agitaret, ad artes suas tu-
tius occultandas Pontificem iisdem o-
mnino, ut antea, honoribus excipit, quia
etiam, cum Gregorius tractu tempore
totam negotii summam edoctus, Regem
fractæ fidei arguisset, ipse pacem cum e-
jus æmulo a se initam constanter infici-
tur. Nihilominus postridie ejus diei
per nuntium Gregorio præcipit, quia
suis se reciperet, atque a Regno Siciliæ
discederet, præsinito hunc in finem
termino nimium arcto, Gregorius tunc
primum discrimen sibi proxime imminens
animadvertisit, proin perspecta Ladislai
perfidia duas naves Venetas conductit,
quas Cives Cajetani coemptis protinus
earum mercibus exonerabant, ut Papa
tribus duntaxat Cardinalibus suisque do-
mesticis stipatus illas descendere, &
in altum mare provehi posset, qui & post
aliquot dierum decursum secundo vento
ad Marchiam Anconitanam appulsius est,
ubi sub clientela Caroli de Malatestis,
qui Gregorium nec in adversis unquam
dere-

dereliquerat, securus e navi sua descen- Sæcul. XV.
dit. ^{ad} Itaque Ariminī, quæ civitas Caro- A. C. 1412.
lo parebat, sedem suam fixit, & supera-
tis haud vulgaribus periculis unacum tri-
bus suis Cardinalibus in vigilia Nativita-
tis Dominicæ hanc urbem ingressus est.

§. LVII.

Concilium Romæ celebratum.

Interea temporis Joannes XXXIII. Syno- *Conc. Genes.*
dum a se ad Mensem Aprilem hujus *tom. XI.*
Anni indictam, præstituto tempore Ro-
mæ celebrat. Accurrunt ex Italia, Bo- *Monach. S.*
hemia, Hungaria, Anglia, Scotia, Ger- *Dionys. l. 32.*
mania, aliisque hujus Pontificis obse- *& 33.*
quio addictis regionibus plurimi Archie-
piscopi, Episcopi, Primates, aliquique Viri
Ecclesiastici huic Concilio interfuturi.
Rex Franciæ suos quoque Legatos illuc
decernit, reformationem Ecclesiæ in ca-
pite & membris sollicitaturos. Hi e-
rant Bernardus de Chevenon Ambianen-
sis Episcopus, Simon Cramaudus, Pa-
triarcha Alexandrinus, & Petrus de Al-
liaco Cameracensis Episcopus, ambo a
Pontifice ad Cardinalitiam dignitatem e-
vecti. Quibus adjuncti erant Parisien-
sis Academiæ Deputati. Verum hæc
legatio præcipuo suo frustrata est fine,
nimirum Ecclesiæ Gallicanæ exemptio-
ne a decimis, præstandis servitiis, cete-